

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

P8_TA(2019)0042

Zwalczanie opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 stycznia 2019 r. w sprawie wdrożenia dyrektywy 2011/7/UE w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych (2018/2056(INI))

(2020/C 411/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając dyrektywę 2011/7/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych ⁽¹⁾,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wdrożenia dyrektywy 2011/7/UE (COM(2016)0534) oraz towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji (SWD(2016)0278),
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 maja 2016 r. w sprawie strategii jednolitego rynku ⁽²⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 września 2016 r. w sprawie dostępu do finansowania dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) i zwiększenia różnorodności finansowania MŚP w unii rynków kapitałowych ⁽³⁾,
  - uwzględniając szczegółową analizę zatytułowaną „Directive 2011/7/EU on late payments in commercial transactions: European Implementation Assessment” („Dyrektywa 2011/7/UE w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych – europejska ocena wdrożenia”), opublikowaną w lipcu 2018 r. przez Dyрекcję Generalną ds. Analiz Parlamentarnych,
  - uwzględniając sprawozdanie „European Payment Report” opublikowane przez firmę Intrum,
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu, a także art. 1 ust. 1 lit. e) decyzji Konferencji Przewodniczących z dnia 12 grudnia 2002 r. w sprawie procedury udzielania zgody na sporządzenie sprawozdań z własnej inicjatywy i załącznik 3 do tej decyzji,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A8-0456/2018),
- A. mając na uwadze, że płatności stanowią krwiobieg gospodarczy, a w stabilnym i skutecznym otoczeniu biznesowym terminowe regulowanie płatności pozwala przedsiębiorstwom terminowo spłacać zobowiązania, rozwijać się, inwestować, tworzyć miejsca pracy i generować szerszy zakrojony wzrost gospodarczy, co ogólnie przekłada się na korzyści dla całej gospodarki europejskiej;
- B. mając na uwadze, że większość towarów i usług jest dostarczana i zapewniana na rynku wewnętrznym między podmiotami gospodarczymi lub między podmiotami gospodarczymi a organami publicznymi w oparciu o odroczenie płatności w ramach systemu, w którym dostawca podaje klientowi termin płatności faktury zgodnie z ustaleniami między stronami, zgodnie z terminem określonym na fakturze dostawcy lub zgodnie z terminem określonym w stosownych przepisach prawnych;
- C. mając na uwadze, że dokonywanie płatności z opóźnieniem jest notoryczną szkodliwą praktyką, która ma negatywny wpływ na rozwój europejskich przedsiębiorstw, w szczególności MŚP, które nie mogą spodziewać się strumieni płynności w przypadku opóźnień w płatnościach;
- D. mając na uwadze, że małe i średnie przedsiębiorstwa szczególnie odczuwają konsekwencje zwłoki w płatnościach, co negatywnie wpływa na ich płynność, komplikuje zarządzanie finansami i oddziałuje na ich konkurencyjność i rentowność;
- E. mając na uwadze, że duże przedsiębiorstwa dysponują większymi niż MŚP środkami zapewniającymi ochronę przed opóźnieniami w płatnościach, np. w postaci przedpłat, ocen wiarygodności kredytowej, windykacji, gwarancji bankowych lub ubezpieczenia kredytu, a także mogą mieć większe możliwości korzystania z globalnego środowiska niskich stóp procentowych w celu zwiększenia inwestycji i poprawy pozycji negocjacyjnej;

⁽¹⁾ Dz.U. L 48 z 23.2.2011, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 76 z 28.2.2018, s. 112.

⁽³⁾ Dz.U. C 204 z 13.6.2018, s. 153.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

- F. mając na uwadze, że zgodnie z dyrektywą 2011/7/UE („dyrektywa w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach”) na organach publicznych spoczywa „szczególna odpowiedzialność”⁽¹⁾ w zakresie wspierania otoczenia biznesowego sprzyjającego terminowym płatnościom;
- G. mając na uwadze, że dyrektywa w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach przewiduje między innymi terminy płatności w transakcjach między przedsiębiorstwami oraz w transakcjach między przedsiębiorstwami a organami publicznymi, automatyczne uprawnienie do odsetek za opóźnienia w płatnościach, kwotę co najmniej 40 EUR należną jako rekompensata za koszty odzyskiwania należności oraz ustawowe odsetki za opóźnienia w płatnościach w wysokości co najmniej punktów procentowych ponad stopę referencyjną Europejskiego Banku Centralnego;
- H. mając na uwadze, że pomimo ogólnego skrócenia średniej długości terminu płatności w następstwie przyjęcia dyrektywy w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach, w transakcjach między przedsiębiorstwami 6 na 10 przedsiębiorstw w UE nadal otrzymuje płatności po terminie uzgodnionym w umowie;
- I. mając na uwadze, że na tle przedsiębiorstw innej wielkości MŚP są najbardziej skłonne akceptować dłuższe lub nieuczciwe terminy płatności lub terminy takie będą z największym prawdopodobieństwem narzucane MŚP przez większe przedsiębiorstwa ze względu na nierównowagę sił negocjacyjnych i obawę przed naruszeniem stosunków handlowych i utratą przyszłego kontraktu;
- J. mając na uwadze, że według Barometru Praktyk Płatniczych Atradius 95 % MŚP donosi, że w Europie otrzymuje płatności z opóźnieniem, co stanowi odsetek wyższy niż w przypadku dużych przedsiębiorstw i pozwala stwierdzić, że MŚP mają tendencję do płacenia szybciej niż duże przedsiębiorstwa, ale same otrzymują płatności później;
- K. mając na uwadze, że opóźnienia w płatnościach dotyczą wszystkich sektorów gospodarki, ale są szczególnie rozpowszechnione w tych z przewagą MŚP w łańcuchu wartości (np. budownictwo, usługi komunalne i transport, usługi profesjonalne, produkcja, żywność i napoje, IT/telekomunikacja);
- L. mając na uwadze, że nadal co czwarte bankructwo w UE jest spowodowane opóźnieniami w płatnościach;
- M. mając na uwadze, że opóźnienia w płatnościach powodują powstawanie dodatkowych kosztów dla przedsiębiorstw, które muszą poświęcać swoje zasoby na ściganie nieterminowych płatników lub płacić odsetki od kredytu zaciągniętego, by móc kontynuować działalność;
- N. mając na uwadze, że opóźnienia w płatnościach lub obawa przed otrzymaniem płatności z opóźnieniem są nadal jedną z głównych przeszkód ograniczających uczestnictwo MŚP w zamówieniach publicznych;
- O. mając na uwadze, że skrócenie opóźnień w płatnościach o jeden dzień pozwala zmniejszyć koszty finansowe o 158 mln EUR, a uzyskane w ten sposób dodatkowe środki pieniężne mogą wspomóc utworzenie 6,5 mln dodatkowych miejsc pracy w Europie;
- P. mając na uwadze, że Komisja wszczęła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko czterem państwom członkowskim (Grecji, Słowacji, Hiszpanii i Włochom) z powodu niedostatecznego stosowania dyrektywy w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach i wniosła do Trybunału Sprawiedliwości sprawę przeciwko Włochom;
- Q. mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie uruchomiły inicjatywy mające na celu rozpowszechnienie kultury terminowych płatności dzięki kodeksom postępowania w zakresie terminowego dokonywania płatności, dobrowolnemu zaangażowaniu na szczeblu sektorowym lub uzyskaniu większych synergii z przepisami dotyczącymi zamówień publicznych;
- R. mając na uwadze, że sprawozdanie Komisji z 2016 r. w sprawie wdrożenia dyrektywy w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach wykazało po pierwsze, że jakkolwiek przedsiębiorstwa są świadome swoich praw wynikających z dyrektywy, to jednak nie oznacza to, iż z tych praw korzystały, oraz po drugie, że skuteczne stosowanie tej dyrektywy wydaje się być ograniczane głównie przez brak wspólnego systemu monitorowania średnich terminów płatności, niejasność niektórych kluczowych pojęć dyrektywy oraz nierównowagę rynkową między większymi i mniejszymi przedsiębiorstwami;

⁽¹⁾ Motyw 6 dyrektywy 2011/7/UE.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

- S. mając na uwadze, że opóźnienia w płatnościach są wieloaspektowym, złożonym problemem powodowanym przez czynniki horyzontalne występujące powszechnie we wszystkich sektorach i rodzajach transakcji (takie jak problemy z przepływem środków pieniężnych, brak równowagi sił między przedsiębiorstwami i zróżnicowanie wielkości przedsiębiorstw, struktura łańcucha dostaw, niewydolność administracyjna, słaby dostęp do kredytu, brak wiedzy na temat zarządzania fakturami i wierzycielnościami) oraz przez wpływ czynników zewnętrznych (tj. sytuacja gospodarcza i kultura korporacyjna w danym kraju), dlatego nie można wyodrębnić jednego rozwiązania wszystkich problemów;
- T. mając na uwadze, że wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych w relacjach między przedsiębiorstwami w łańcuchu dostaw żywności (COM(2018)0173) zawiera przepisy dotyczące opóźnień w płatnościach za łatwo psujące się towary oraz wyznaczenia przez państwa członkowskie organu zajmującego się egzekwowaniem prawa w celu monitorowania zgodności z przepisami;
- U. mając na uwadze, że problemy prowadzące do opóźnień w płatnościach należy rozwiązać przez łączne zastosowanie środków prawnych i dobrowolnych, z ukierunkowanymi interwencjami z udziałem Komisji, państw członkowskich i stowarzyszeń przedsiębiorców; mając na uwadze, że takie połączenie obejmowałoby środki zapobiegawcze służące rozwiązywaniu problemów powstałych przed dokonaniem transakcji oraz rozwiązania naprawcze dotyczące problemów po zakończeniu transakcji; mając na uwadze, że wszelkie interwencje, zarówno regulacyjne, jak i dobrowolne, powinny uwzględniać specyfikę danego sektora gospodarki;

Poprawa zachowań płatniczych w UE dzięki połączeniu środków prawnych i dobrowolnych

1. uważa, że zarówno dyrektywa w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach, jak i krajowe przepisy w tym zakresie powinny być lepiej, czyli szybciej i skuteczniej egzekwowane przez przestrzeganie maksymalnych terminów płatności faktur oraz za pośrednictwem środków mających na celu udoskonalenie przepisów dotyczących warunków płatności i zniechęcenie do nieuczciwych praktyk; zauważa, że środki te można kategoryzować zgodnie z ich charakterem (prawne lub dobrowolne), zakresem (horyzontalne lub sektorowe) i celem (zapobiegawcze, zaradcze lub prowadzące do zmiany kultury korporacyjnej); uważa, że jednocześnie obowiązujące w niektórych państwach członkowskich przepisy i działania w sprawie naruszeń rozpoczęły proces zmiany kultury administracji publicznej w całej UE polegającej na ogólnym spadku liczby opóźnień w płatnościach;
2. jest zdania, że nie istnieje jedno uniwersalne podejście do rozwiązania problemu opóźnień w płatnościach, ponieważ w niektórych sektorach B2B dłuższe terminy płatności, które jednak nie naruszają postanowień dyrektywy 2011/7/UE, mogą czasem odpowiadać potrzebom przedsiębiorstw przy uwzględnieniu specyfiki każdego sektora; podkreśla jednak, że należy dążyć do przechodzenia w kierunku 30-dniowych terminów płatności i że terminy płatności przekraczające 60 dni, jak dopuszcza to dyrektywa 2011/7/UE, to luka pozwalająca uzgadniać długie terminy, które mogą okazać się szkodliwe dla samych firm, zwłaszcza dla MŚP, przy jednoczesnym poszanowaniu swobody zawierania umów między przedsiębiorstwami na rynku; podkreśla, że należy zawsze dbać o to, aby małe podmioty gospodarcze miały takie same szanse jak przedsiębiorstwa o dominującej pozycji;

Środki zapobiegawcze

3. uważa, że państwa członkowskie powinny ustanowić bardziej rygorystyczne terminy płatności; zauważa, że niektóre państwa członkowskie skróciły standardowy termin płatności do 30 dni, podczas gdy tylko kilka państw członkowskich wprowadziło maksymalne terminy płatności, od których strony nie mogą odstąpić; zauważa ponadto, że na szczeblu sektorowym powszechniejsze jest wprowadzanie maksymalnych terminów płatności; uważa, że przepisy ustanawiające bardziej rygorystyczne terminy płatności byłyby w pewnym stopniu skuteczne w ograniczaniu ich długości, a jeśli byłyby egzekwowane, pozwoliłyby osiągnąć równe szanse dla dużych i małych przedsiębiorstw; wskazuje w związku z tym, że bardziej jednolity i uproszczony zestaw przepisów pomógłby wyjaśnić, czego mogą oczekiwać wierzyciele i dłużnicy w przypadku opóźnień w płatnościach, a tym samym poprawiłby przewidywalność ich działalności gospodarczej;
4. uważa, że zwiększenie przejrzystości w dziedzinie zachowań płatniczych może zniechęcić do opóźnień w płatnościach; jest zdania, że dostęp do tych informacji może na podmioty publiczne i przedsiębiorstwa działać jak zachęta do poprawy ich zachowań płatniczych i dotrzymywania zobowiązań finansowych; zachęca państwa członkowskie, aby rozważyły różne możliwe formy obowiązkowej publikacji informacji na temat zachowań płatniczych, takie jak bazy danych czy rejestry, zarówno dla sektora prywatnego, jak i publicznego;
5. zachęca państwa członkowskie, aby rozważyły ustanowienie obowiązkowych systemów dostarczających informacji na temat pozytywnych zachowań płatniczych („wyróżnienie i rozgłos”) i promowały kulturę terminowych płatności w stosunkach biznesowych, między innymi ze względu na to, iż wykazano, że regulowanie płatności w terminie jest mądrą strategią biznesową, ponieważ odpowiedzialni płatnicy mają szansę na wynegocjowanie lepszej oferty i mogą polegać na wiarygodnych dostawcach; zwraca się do Komisji, aby przeprowadziła badanie na temat istniejących krajowych systemów dostarczających informacji na temat pozytywnych zachowań płatniczych („wyróżnienie i rozgłos”) wśród przedsiębiorstw i organów publicznych oraz sprawdziła wykonalność ustanowienia na szczeblu UE wspólnych kryteriów dla takich systemów;

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

6. podkreśla znaczenie przekazywania większej ilości informacji i wiedzy przedsiębiorcom, w szczególności MŚP, w zakresie zarządzania wierzytelnościami i fakturami; przypomina, że skuteczne zarządzanie wierzytelnościami powoduje skrócenie średniego czasu oczekiwania na wpływ należności i dlatego pozwala utrzymać optymalny przepływ środków pieniężnych, zmniejszając ryzyko niewykonania zobowiązań i zwiększając potencjał wzrostu; uważa, że urzędnicy organów publicznych powinni także zostać przeszkoleni oraz że edukacja i wsparcie mogą również zwiększyć prawdopodobieństwo skorzystania przez MŚP z środków zaradczych przewidzianych w dyrektywie w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach; zauważa, że MŚP często niestety nie mają zdolności do inwestowania w szkolenia i że obecnie nie ma ani na szczeblu UE, ani na szczeblu krajowym żadnych programów podnoszenia poziomu wiedzy przedsiębiorstw na temat zarządzania wierzytelnościami i fakturami; jest zdania, że należy w miarę możliwości przeznaczyć więcej funduszy UE na edukację finansową MŚP, dlatego wzywa organy państw członkowskich do zintensyfikowania działań na rzecz zapewniania MŚP dalszych szkoleń na temat zarządzania wierzytelnościami; uważa ponadto, że szkolenia i wsparcie powinny obejmować również wytyczne dotyczące odzyskiwania zaległych płatności w transakcjach transgranicznych i w związku z tym zwraca się do Komisji, aby nadal umieszczała te wytyczne oraz inne przydatne informacje – na przykład o prawach i narzędziach, z jakich mogą korzystać przedsiębiorcy w stosunku do dłużników – na portalu informacyjnym „Twoja Europa” i udzielała wsparcia przedsiębiorstwom za pośrednictwem Europejskiej Sieci Przedsiębiorczości;

Środki zaradcze

7. wzywa państwa członkowskie i stowarzyszenia przedsiębiorców, aby rozważyły uruchomienie, dla wszystkich przedsiębiorstw, krajowych i regionalnych bezpłatnych usług mediacyjnych z zachowaniem poufności (mediacja, postępowanie pojednawcze, arbitraż i rozstrzygnięcie), które służyłyby – jako alternatywa dla postępowań sądowych – rozstrzygnięciu sporów dotyczących płatności i utrzymywaniu stosunków handlowych, a także edukowaniu przedsiębiorstw na temat ich praw i środków zaradczych w przypadku opóźnień w płatnościach; podkreśla, że takie usługi mediacyjne byłyby szczególnie przydatne dla MŚP, które często nie dysponują wystarczającymi środkami finansowymi na prowadzenie sporów sądowych, w związku z czym rezygnują z dochodzenia swoich praw; apeluje ponadto do państw członkowskich, aby dokładnie rozważyły możliwość finansowania ze środków publicznych niezależnych rzeczników praw obywatelskich odpowiedzialnych za prowadzenie dochodzeń w sporach dotyczących opóźnień w płatnościach i braku płatności, wspieranie małych przedsiębiorstw w rozwiązywaniu sporów dotyczących opóźnień w płatnościach i braku płatności, doradzanie w zakresie działań, jakie należy podejmować w przypadku zaległości płatniczych, oraz zalecanie rozwiązań, zwłaszcza dla MŚP; apeluje do państw członkowskich i Komisji, aby zapewniły skuteczny dostęp do wymiaru sprawiedliwości w sprawach o dochodzenie wierzytelności w transakcjach transgranicznych;

8. wzywa państwa członkowskie do egzekwowania przepisów krajowych oraz zachęcania do stosowania ściślejszych środków kontroli i do ich poprawy, na przykład w dużych przedsiębiorstwach, oraz do nakładania skutecznych, proporcjonalnych i odstrasżających sankcji administracyjnych, aby przyczynić się w ten sposób do poprawy zachowań płatniczych; jest zdania, że bezpośrednia interwencja organów publicznych, jako organów egzekwujących sankcje administracyjne, może pozwolić przezwyciężyć „czynnik strachu” i spowodować zwolnienie wierzycieli z odpowiedzialności za podjęcie działań przeciwko dłużnikom dzięki egzekwowaniu prawa bezpośrednio przez te organy, podejmujące działania uznaniowo przeciwko przedsiębiorstwom stosującym złe praktyki płatnicze; uważa, że wysokość sankcji administracyjnych i ich łączny charakter mogą zniechęcić przedsiębiorstwa do spóźniania się z płatnościami, i podkreśla, że sankcje te powinny być stosowane progresywnie w zależności od przestrzegania przepisów przez przedsiębiorstwo;

9. zwraca uwagę, że mimo przyjęcia dyrektywy w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w lutym 2011 r. i mimo nowego mechanizmu ochrony przedsiębiorców wprowadzonego ostatnio w niektórych państwach członkowskich tysiące MŚP i przedsiębiorstw rozpoczynających działalność w Europie co roku ogłasza bankructwo, czekając na opłacenie ich faktur, także przez krajowe organy publiczne; wzywa Komisję i państwa członkowskie do rozważenia obowiązkowych form dostatecznych rekompensat, takich jak wyrównania, czy innych środków wspierających, jak np. fundusze gwarancyjne dla MŚP i faktoring dla przedsiębiorstw, którym należą się pieniądze od organu publicznego, tak aby nie musiały one bankrutować z tego powodu;

10. podkreśla, że należy zapewnić możliwość kompensowania zobowiązań przedsiębiorstw z tytułu podatków i ubezpieczeń społecznych wszelkimi należnościami od organów publicznych;

11. wzywa państwa członkowskie do ustanowienia funduszy gwarancyjnych dla MŚP na zabezpieczenie zobowiązań względem banków ze strony MŚP, którym należą się pieniądze od organów publicznych;

12. z dużym zaniepokojeniem odnotowuje sytuację w niektórych państwach członkowskich, w których organy publiczne znacznie spóźniały się z płatnościami za towary dostarczone lub usługi wykonane przez przedsiębiorstwa (zwłaszcza w sektorze zdrowia), włączały do umów na dostawy klauzule dotyczące zakazu cesji i uniemożliwiały dostawcom (na mocy prawa) dochodzenie ich roszczeń w sądzie, doprowadzając te przedsiębiorstwa do ogromnych trudności finansowych czy nawet bankructwa; uważa, że w celu wsparcia przedsiębiorstw, których zarządzanie finansami jest utrudnione z powodu opóźnień w regulowaniu płatności przez organy publiczne, państwa członkowskie powinny wprowadzić szybsze i skuteczniejsze procedury zwrotu podatku VAT i ściągania wierzytelności, zwłaszcza dla MŚP;

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

13. zwraca uwagę, że kodeksy i karty postępowania w zakresie terminowego dokonywania płatności oraz środki z zakresu społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw wraz z audytem wewnętrznym i wewnętrznymi kryteriami egzekwowania przyczyniają się do tworzenia kultury odpowiedzialnych zachowań płatniczych i zapewnienia uczciwych relacji i zaufania między przedsiębiorstwami;

14. jest zdania, że niektóre pojęcia zawarte w dyrektywie, takie jak wyrażenie „rażąco nieuczciwe” w odniesieniu do terminów płatności w warunkach umowy i praktykach handlowych, oraz początek i koniec umownego terminu płatności Komisja powinna doprecyzować, wydając odpowiednie wytyczne; odnotowuje również kształtujące się orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości dotyczące wykładni niektórych pojęć dyrektywy (tj. „przedsiębiorstwo”, „transakcja handlowa” i „rażąco nieuczciwe” w sprawach C-256/15 i C-555/14);

15. uważa, że należy zapobiegać niestosowaniu się przez sektor publiczny do przepisów dotyczących terminów płatności określonych w dyrektywie; wzywa zatem państwa członkowskie i Komisję o podjęcie w świetle najnowszego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości (sprawa C-555/14) niezbędnych kroków w celu dopilnowania, aby organy publiczne terminowo regulowały należności wobec swoich dostawców i aby wierzycielom automatycznie wypłacano ustawowe odsetki za opóźnienia w płatnościach oraz rekompensaty w przypadku opóźnień w płatnościach bez konieczności wszczynania postępowań w sprawie zaległych płatności, i wzywa Komisję do zaproponowania automatycznego obliczania odsetek;

16. podkreśla, że szybkie dokonywanie płatności jest niezwykle ważne dla przetrwania i rozwoju przedsiębiorstw, w szczególności MŚP; zauważa, że technologie finansowe i cyfrowe rewolucjonizują metody i szybkość dokonywania płatności; oczekuje zatem gwałtownego zwiększenia udziału fakturowania elektronicznego i stopniowego zastępowania tradycyjnych metod płatności bardziej nowoczesnymi (np. finansowanie łańcucha dostaw, faktoring itp.), tak aby wierzyciel mógł otrzymać płatność od razu po wystawieniu faktury;

17. z dużym zainteresowaniem odnotowuje wprowadzenie w niektórych państwach członkowskich procedur, które są stosowane w przypadku opóźnień w płatnościach ze strony organów publicznych i zgodnie z którymi rząd centralny może wydać ostrzeżenie organowi władz lokalnych, jeżeli nie zapłaci on dostawcom w terminie, a ponadto w przypadku utrzymujących się opóźnień w płatnościach istnieje możliwość uregulowania płatności za towary i usługi bezpośrednio przez rząd centralny, czemu towarzyszy zawieszenie przydziału środków dla budżetu organu lokalnego niedotrzymującego terminów płatności; uważa, że taki system, łączący rzetelny monitoring terminowości regulowania płatności przez organy publiczne z planem skutecznego przekazywania spraw na wyższy szczebel, szeroko zakomunikowanym po jego wdrożeniu, wydaje się przynosić wyniki, które zasługują na dalszą analizę, i powinien być przekazywany państwu członkowskim jako przykład dobrej praktyki;

18. z zaniepokojeniem odnotowuje wnioski ze sprawozdania Komisji, w których stwierdzono, że głównym powodem niewykonywania przez przedsiębiorstwa ich praw jako wierzycieli przysługujących im na mocy dyrektywy w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach jest obawa przed naruszeniem dobrych stosunków handlowych; uważa w związku z tym, że należy podjąć działania w celu ułatwienia MŚP wykonywania praw przyznanych na mocy dyrektywy w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach; w tym kontekście wzywa do dalszego zbadania możliwości, zgodnie z art. 7 ust. 5 dyrektywy w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach, aby organizacje oficjalnie reprezentujące przedsiębiorstwa wносиły sprawy do sądów państw członkowskich z powodu rażąco nieuczciwych warunków umownych lub praktyk;

19. pochwała niektóre inicjatywy na szczeblu sektorowym w niektórych państwach członkowskich, w ramach których uczestniczące przedsiębiorstwa sformułowały zobowiązanie określające konkretne kroki, jakie podejmą w celu zapewnienia, aby ich mniejsi dostawcy otrzymywali szybciej płatności za dostarczone produkty lub wykonane usługi; zauważa, że ujawnianie przedsiębiorców płacących w terminie, a z drugiej strony piętnowanie dłużników („wyróżnienie i rozgłos”) może przynieść zamierzone rezultaty poprzez samoregulację na poziomie sektorowym oraz zapewnić znaczące wsparcie dla MŚP;

20. podkreśla znaczenie zamówień publicznych jako sposobu na poprawę funkcjonowania jednolitego rynku; wzywa do rozważenia zwiększenia synergii dyrektywy w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach z przepisami dotyczącymi zamówień publicznych, a zwłaszcza możliwości podjęcia przez instytucje zamawiające działań pozwalających wykluczyć nieuczciwych wykonawców z udziału w przyszłych postępowaniach o udzielenie zamówienia, jeżeli ich podwykonawcy nie otrzymali w terminie zapłaty od głównego wykonawcy, gdy jest on do tego zobowiązany (dyrektywa w sprawie zamówień publicznych)⁽¹⁾, szerszego wykorzystania w określonych przypadkach możliwości przekazania płatności bezpośrednio podwykonawcy, którą przewidziano w art. 71 ust. 3 dyrektywy w sprawie zamówień publicznych, oraz uwzględnienia zachowań płatniczych wobec podwykonawców jako jednego z kryteriów oceny zdolności finansowej potencjalnych wykonawców w zamówieniach publicznych; apeluje do państw członkowskich o zapewnienie przejrzystości i śledzenia płatności dokonywanych przez organy publiczne na rzecz wykonawców i podwykonawców oraz płatności dokonywanych przez wykonawcę na rzecz jego podwykonawców lub dostawców;

⁽¹⁾ Art. 57 ust. 4 lit. g) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE.

Czwartek, 17 stycznia 2019 r.

Wnioski i zalecenia

21. wzywa państwa członkowskie do przyjęcia pełnej odpowiedzialności w zakresie realizacji płatności przez administrację publiczną i do udoskonalenia przepisów zapewniających prawidłowe wdrożenie wszystkich części dyrektywy w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach, również przez usunięcie wszelkich krajowych przepisów prawa, regulacji lub praktyk umownych stosowanych przez sektor publiczny i sprzecznych z celami dyrektywy, takich jak zakaz egzekucji i przenoszenia w odniesieniu do wiarytelności sektora publicznego; przypomina zarazem, że Komisja powinna dołożyć wszelkich starań, by zapewnić całkowitą i odpowiednią realizację istniejących zobowiązań;

22. wzywa państwa członkowskie i Komisję do wspierania „zdecydowanej zmiany w kierunku kultury szybkich płatności”⁽¹⁾ przez podjęcie najbardziej odpowiednich środków, w tym przygotowania wytycznych w sprawie najlepszych praktyk i, w koniecznych i stosownych przypadkach, projektów ustawodawczych, z uwzględnieniem wyżej wymienionych propozycji i z myślą o stworzeniu wiarygodnego otoczenia biznesowego dla przedsiębiorstw oraz kultury terminowych płatności;

23. wzywa państwa członkowskie do usprawnienia procedur płatności i podkreśla przy tym w szczególności, że procedury weryfikacji służące sprawdzaniu faktur lub zgodności towarów i usług ze specyfikacjami umownymi nie powinny być wykorzystywane do sztucznego wydłużania terminów płatności, powodującego przekroczenie maksymalnych terminów nałożonych na mocy dyrektywy;

24. przypomina państwom członkowskim i Komisji, że terminowość płatności stanowi nadrzędny warunek stabilności działalności gospodarczej i że jako taka powinna zostać włączona do wszystkich inicjatyw politycznych i projektów ustawodawczych mających wpływ na przedsiębiorstwa (np. społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw, przedsiębiorstwa typu start-up i relacje między platformami a przedsiębiorstwami);

25. wzywa państwa członkowskie i Komisję, aby wykorzystały profesjonalne publikacje, kampanie promocyjne lub wszelkie inne instrumenty w celu podnoszenia świadomości na temat środków zaradczych w przypadku opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych;

26. wzywa Komisję do ułatwiania i promowania dostępu europejskich przedsiębiorców do odpowiednich linii finansowania;

o

o o

27. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz państwom członkowskim.

⁽¹⁾ Motyw 12 dyrektywy 2011/7/UE.